

foreflog et Udvalgs Nedsættelse. Jeg troer, at vi vilde have meget at bebrejde os, hvis vi ikke undergave denne fra Statens dybeste og højeste Standpunkt ingenlunde uvigtige, men væsentlige Sag en meget alvorlig Prøvelse baade fra den reent retlige og fra den folkelige Side. Begge Standpunkter lade sig godt forene, men Foreningen bør bringes tilstede gennem en omhyggeligere Behandling, end jeg maa tilstaae, at jeg finder, at Sagen har faaet i dette Dilemma. Jeg vil derfor til sin Tid stemme for et Udvalgs Nedsættelse, og jeg skal ogsaa selv bringe et saadant i Forslag.

C. Peterfen: At der kan komme uheldige Følger selv ogsaa af dette Lovforslag, det kan vel gjerne være, men hvad i Alverden kan der ikke komme uheldige Følger af? Jeg kan ikke forstaae, at der er Mænd, som mene, at for at gaae den nye Reform, som man her tænker paa at gennemføre, heldig imøde, vilde det være til Hinder og Skade, at der kommer yngre Kræfter frem og blive forsøgte. Jeg vil nærmest holde mig til Underretsprøverne — jeg siger, Gud ske Lov, jeg kjender ikke ret Mange af dem, jeg er ikke saa proceslysten, eller saa dristig ved dem —, og jeg spørger da alligevel, om det er Tilfældet, at de ere saa særdeles dygtige, saa at man af dem kan vente at udbrage disse dygtige Kræfter. Det kan vistnok behøves, at der kommer nogle flere frem, og at de kunne komme ad denne Vej, synes jeg maa ligge klart for. Man kan desværre ikke undgaae at komme i Berørelse med dem, og kommer man en enkelt Gang i den Stilling i Livet, at man kommer til at have med disse Folk at gjøre, saa faaer man just ikke den bedste Mening om Afskillige af dem. Jeg har engang forsøgt det, da jeg var med til at skulle forlige en Sag, som en kort Tid havde staaet for Retten, ved hvilken Leilighed begge Procuratorer vare tilstede. Man faaer, mine Herrer, en forunderlig Tanke om disse Mænd, naar man kommer til at høre, hvad de kunne komme til at forsvare. Naar man bagefter hjertelig i Centrum spørger dem om, hvorledes de dog kunne komme frem med Sætninger som den og den, naar de vide, at det

aabenbart ikke forholder sig saa, saa kunne de lægge et Plaster paa Samvittigheden og sige, at det nu engang er deres Levevei, og at de ikke godt paa anden Maade kunne komme igennem med det. Lad os da nu forsøge at faae flere Kræfter ind, det kan nok behøves; jeg vil derfor ønske, at man vil fremme Loven og vedtage den, som den foreligger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges med 63 Stemmer imod 6.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at foreslaae et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag paa 7 Medlemmer.

Berg: Jeg vil i Henhold til mine tidligere Udtalelser bestemt fraraade et Udvalgs Nedsættelse.

Sjörning: Hvis dette Lovforslag, som blev vedtaget i Landstinget den 1ste Februar, havde kunnet naae noget før i Sessionen at komme til Behandling her i Thinget, vilde jeg have anseet det for en Selvfølge, at man havde nedsat et Udvalg; men nu paa dette Tidspunkt er det klart, at hvis vi nedsatte et Udvalg, kommer Loven ikke ud i denne Samling, og derfor vil jeg tillade mig at fraraade Udvalgs Nedsættelse.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, fattedes B. Christensens Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning og forkastedes med 49 Stemmer imod 18.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Søndag Middag Kl. 1.

Formanden: Da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg hermed standse Forhandlingerne for dette Møde.